

Waarom is er zoveel weerstand tegen Jezus?

Open Doors is een organisatie die zich inzet voor christenen die om hun geloof worden vervolgd. Het laatste nummer van het blad van Open Doors, *Open Doors Magazine*, is gewijd aan kinderen die lijden om hun geloof in de Here Jezus. Ik werd intens diep geraakt door het verhaal van Rumana, een meisje van 9 uit Bangladesh. Ik zal er een stukje van voorlezen, laat dit eens even op je inwerken. 'Samen met haar ouders en twee jongere broertjes woont Rumana in het noorden van Bangladesh. Net als in het hele land hebben de moslims het hier voor het zeggen. Rumana's vader is pastor. Het geloof van haar ouders maakt Rumana tot het mikpunt van spot en mishandeling. Door haar leeftijd is het meisje éxtra kwetsbaar. Haar geloof in God maakt haar echter sterk. Rumana vertelt: "Onderweg naar school en in de klas zeg ik in mezelf Jozua 1 vers 9 op: 'Wees vastberaden en standvastig, laat je door niets weerhouden of ontmoedigen, want waar je ook gaat, de HEER, je God, staat je bij.'" Dagelijks legt Rumana de route af van bijna twee kilometer naar school. Alleen, want er is niemand die met haar mee wil lopen. "Als ik langslow bidden mensen hardop tot Allah om hen tegen mij, een onheilige, te beschermen", zegt Rumana. Op school is er niemand die naast haar wil zitten of met haar wil spelen. Ouders en leraren waar-schuwen de andere kinderen om niet met 'die christen' om te gaan. "Ik heb geen vriendinnetjes op school. Ik ben gewoon al-

leen. In de pauze speel ik in m'n een-tje. Ondertussen kijk ik hoe de andere kinderen samen spelen. Daar word ik blij van." Wanneer de andere kinderen gemene dingen tegen haar zeggen, blijft het dappere meisje lachen. "Dan weten ze niet dat ze mij pijn doen, want dat maakt het alleen maar erger. Maar als ik alleen ben, dan huil ik. En ik vertel alles tegen de Here God, dan voel ik me beter. Ook bid ik voor mijn klasgenootjes, elke dag."

<https://www.opendoors.nl/magazine/rumana-is-alleen/> Ondanks de moeilijkheden op school gaat Rumana er graag naar toe. Ze weet dat dit haar helpt bij het verwezenlijken van haar droom: juffrouw worden. "Ik wil kinderen die net zoveel pijn hebben als ik inspireren en hoop geven. En grote mensen wil ik meer leren over ons geloof. Want veel van hen snappen het niet en hebben er verkeerde gedachten bij. Ik wil het hun uitleggen. Dat is belangrijk voor ons land. Nu ik kind ben, luistert er niemand naar mij. Maar als ik juffrouw ben, moet iedereen naar mij luisteren." Even tot zover. Ik weet niet wat dit met jou doet, maar ik word hier heel stil van. En je vraagt je af: 'Waarom? Waarom die haat? Waar komt het vandaan? Dit is een kind...' Vandaag is het Kerst en misschien denk je wel: 'Nou zeg... dit is wel een heel zwaar verhaal op een feestdag! Waarom moet dit nou, zo'n heftig verslag?' Weet je waarom het goed is om hierbij stil te staan? Omdat ook dit onderdeel is van Kerst. Als je Kerst alleen maar viert als een feest met heerlijke gedachten aan een lief Kindje in een kribbe, en engelen die 'Vrede op aarde' zingen, dan heb je het Kerstfeest niet volledig gevierd. Dan heb je het niet diep genoeg gepeild. Want er is óók die andere kant, óók al in het Kerstevangelie. Er is ook de kant van de weerstand. Weerstand tegen Jezus. Natuurlijk, het is niet leuk om het daarover te hebben. Maar het is wel belangrijk, om dit niet weg te moffelen, maar eerlijk onder ogen te zien. We hebben gelezen over Simeon en Anna, twee oude mensen in de tempel in Jeruzalem, twee mensen die vol zijn van de Heilige Geest. Een profeet en een profetes. Simeon en Anna, zij leven heel dicht bij God en ze kijken uit naar de 'vertroosting van Israël'. Ze kijken uit naar de Messias! En Simeon heeft zelfs een belofte van God gehad dat hij niet zal sterven voordat hij de Messias persoonlijk gezien zal hebben. En hier, in Lukas 2, zijn wij getuige van het moment waarop dat ook inderdaad gebeurt! Een onvoorstelbaar mooi moment! Simeon, hij is door de Heilige Geest Zelf naar de tempel geleid. En daar, in de tempel, weet hij het. Hij weet het zeker, als hij Jozef en Maria ziet, met het Kind: dit is de Messias! Dit Kind is de Redder! Dan neemt die oude Simeon het Kind in zijn armen en Hij gaat zingen. Diep,

diep ontroerend moment... Vers 29: 'Nu laat U, Here, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken.' Je zou zeggen: 'Dit is waar de hele wereld op wacht: redding! Zaligheid voor alle volken! Een Kind dat Israël nieuwe glans zal geven.' Dit loflied van Simeon, ja, dát is Kerst! Eén groot feest! En als je dit zo hoort, dan komt het niet in je hoofd op dat er ook maar iemand zou kunnen zijn die dit Kind kwaad zou willen doen, die de Messias ook maar één strobreed in de weg zou willen leggen. Wie zou dat willen? En waarom zou je dat willen? En toch... Toch is dat het volgende wat Simeon zegt. Vers 34 en 35: 'En Simeon zegende hen en zei tegen Maria, Zijn moeder: Zie, dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden – ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan – opdat de overwegingen uit veel harten openbaar worden.' Deze profetie van Simeon klinkt niet opgewekt. De oude profeet is glashelder: er komen inktzwarte wolken aandrijven. In feite precies zoals we dat gelezen hebben in Openbaring 12: 4: 'En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaard zou hebben.' Je ziet het al voor je: de haat tegen Jezus. Herodes, die de kinderen van Bethlehem laat vermoorden. 'Dit Kind is bestemd tot een teken dat tegengesproken zal worden,' zegt Simeon. Jezus, het teken van Gods liefde, zal haat ondervinden, zal bedreigd worden. Het teken wordt tegengesproken. En dat is precies wat ook Rumana in Bangladesh aan den lijve ervaart, als zij op het schoolplein aan de kant staat en de andere kinderen met elkaar ziet spelen, terwijl niemand met haar wil omgaan. 'Een teken dat tegengesproken zal worden.' Wat zou je dan tegen kunnen hebben op Jezus, de Redder van de wereld, het teken van Gods liefde? Waarom zou Hij weerstand oproepen? Al denkend kwam in ieder geval op drie dingen, drie redenen waarom Jezus weerstand oproept. En niet alleen in Bangladesh, maar ook in Nederland. Niet alleen bij anderen, maar als je eerlijk bent, heel eerlijk, ook in jouw hart, ook in mijn hart.

1. Vanwege de goedheid van Jezus

Drie redenen waarom Jezus weerstand oproept. De eerste reden is de *goedheid van Jezus*. Hij is goed, intens goed. Jezus is niet goedig. Hij is eerlijk, rechtvaardig, recht door zee. En Jezus heeft voor iedereen, echt iedereen een heel diep verlangen om die ander erbij te betrekken. Hij schaamt Zich er niet voor om te gaan eten met tollenaars en prostituees en andere zondaars. Een overspelige vrouw wordt door Hem gered van de dood. Als de geestelijke leiders klaarstaan om haar te stenigen, zegt Jezus: 'Wie zonder zonde is, laat die de eerste steen maar werpen.' Jezus heeft oog voor blinden, verlamden, doven, bezetenen. Altijd staat Hij klaar om te helpen, om te genezen, te bevrijden. Jezus is vol van liefde en van genade. Hij vertelt een verhaal over een wijnbouwer die arbeidskrachten inhuurt. Sommige beginnen 's morgens vroeg, anderen halverwege de dag. Weer anderen hebben de hele dag geen werk, en worden aan het eind van de dag nog een uurtje door hem ingezet. En dan, bij het afrekenen, krijgen ze allemaal evenveel loon. De werkers van het eerste uur gaan mopperen. Maar zij krijgen precies het loon dat 's morgens is afgesproken. Die anderen, die de hele dag geen werk gevonden hadden en die thuis óók een gezin hebben, óók vrouw en kinderen die eten nodig hebben, die krijgen evenveel. En de heer zegt: 'Mag ik niet met mijn geld doen wat ik wil? Als ik nou goed voor hen wil zijn, ben ik dan opeens niet meer goed voor jullie? Je hebt toch gekregen wat we hadden afgesproken?' Maar wat er in dat verhaal gebeurt, is precies wat er ook met Jezus gebeurt. Zijn goedheid wekt irritatie op. De genade die Hij geeft wordt niet door iedereen gewaardeerd. En weet je wat het is? Als je ziet dat iemand anders écht goed is, dan is dat tegelijkertijd een soort aanklacht naar jouzelf. Dat wekt je wrevel op. Als je een collega hebt die héél goed is, dan zou je zeggen: 'Dat is toch fantastisch om met zó iemand te mogen samenwerken?' Maar in de praktijk werkt dat niet zo. Want omdat die ander zo goed is, voel je dës te meer je eigen tekortkomingen. Een steengoede collega geeft eerder irritatie, jaloezie, dan dat je jezelf gelukkig prijst om met zo

iemand te mogen werken. Als Jezus in je leven komt, dan wordt ook haarscherp duidelijk waar bij jou en bij mij de dingen fout zitten. En daarom kan het zómaar zijn dat je hier zit, in de kerk, of je kijkt mee, en dat het voor het óóg lijkt alsof je Jezus hélemaal toelaat in alle aspecten van je leven, maar dat je in werkelijkheid een deel van jezelf afsluit voor Hem. Weerstand tegen Zijn goedheid, Zijn volmaaktheid. Want je voelt het haarfijn aan: 'Als ik Jezus écht serieus neem, moet ik van binnen veranderen.' En veranderen is één van de moeilijkste dingen in ons leven. Jezus is een teken van Gods liefde dat tegengesproken wordt. Tegengesproken door een stemmetje, diep van binnen: 'Jezus, fijn dat U er bent, maar ik wil het níét met U hebben over die ene zonde in mijn leven, die verslaving of die neiging om kwaad te spreken, of die heimelijke overspelige gedachten, of die ruzie die ik niet bij wil leggen. Here Jezus, van harte welkom, maar níét overal.' Dat is de eerste reden waarom Jezus weerstand oproept: Zijn goedheid.

2. Vanwege de Godheid van Jezus

De tweede reden is Zijn *Godheid*. Hij is God de Zoon, één met de Vader. God uit God, licht uit licht, waarachtig God uit waarachtig God. Hij zegt Zelf in Johannes 10: 30: 'Ik en de Vader zijn één'. En in Johannes 14: 9 zegt Hij: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.' In Markus 2 zegt Jezus tegen een verlamde man: 'Zoon, uw zonden zijn u vergeven.' En dan schrijft Markus: 'En er zaten daar enigen van de schriftgeleerden, en die overlegden in hun hart: Waarom spreekt Deze op die manier godslasteringen? Wie kan zonden vergeven dan God alleen?' Dat is ook zo! Als mijn buurman mij iets heeft aangedaan, en hij gaat vergeving vragen aan de overbuurvrouw, kan zij hem niet vergeven. Ik ben de enige die hem kan vergeven. Want hij heeft mij wat aangedaan. Zo is het ook met zonde. Zonde is overtreding van Gods geboden. Dus alleen God kan vergeving van zonden geven. En toch is dat precies wat Jézus doet. Hij vergeeft zonden. En daarmee zegt Hij in feite: 'Ik ben God.' Als Thomas na de opstanding van Jezus voor Hem neervalt en zegt: 'Mijn Heer en mijn God,' dan zegt Jezus niet: 'Ho, ho, Thomas, ik ben niet jouw God.' Nee, Jezus bevestigt juist zijn woorden. Hij zegt: 'Omdat je Mij gezien hebt, geloof je, Thomas? Zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven' (Johannes 20: 29). Jezus is God, Hij is God de Zoon. En op de één of andere manier roept dat heel veel weerstand op. Voor een gelovige Jood is dat echt godslastering, want er is maar één God. En voor een moslim ligt dat precies hetzelfde. Op de Rotskoepel in Jeruzalem, die gouden koepel, staat in het Arabisch: 'Allah heeft geen Zoon.' Maar hoe is dat eigenlijk bij jou en mij? Natuurlijk, misschien zeg je het volmondig: 'Jezus is de Zoon van God! Zeker is Hij God de Zoon! Natuurlijk, dat belijden we toch? Stel je voor dat we dat níét meer geloofden in de kerk!' Maar ondertussen... Als Jezus inderdaad God de Zoon is, dan heeft Hij het dus ook ten volle te zeggen in jouw leven. Als Jezus echt God is, dan kunnen jij en ik maar één ding doen: Hem voor de volle honderd procent gehoorzaam zijn. Met God de Zoon gooi je het niet op een akkoordje. God de Zoon blinkt in majesteit en luister. Het is alles of niets... en voel je dat het dan spannend wordt? Dat de weerstand zomaar omhoog kan komen? En de angst en de onzekerheid... 'Wat betekent dat voor mijn leven? Stel dat Hij mij roept voor zendingswerk? Of voor een heel moeilijke klus? Ben ik echt bereid om Hem te eren als Gods Zoon? Om werkelijk te doen wat Hij vraagt?' Jezus' Godheid is de tweede reden waarom Hij weerstand oproept.

3. Omdat Hij de enige Redder is

En de derde reden: *Hij is de enige*. De enige Redder! Hij zegt in Johannes 14: 6: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.' En in Johannes 6: 53 en 54 zegt Hij: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als u het vlees van de Zoon des mensen niet eet en Zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in uzelf. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.' En Zijn leerling Johannes schrijft in 1 Johannes 5: 12: 'Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.' Dat zijn glasheldere teksten, maar wel héél moeilijk te aanvaarden. Misschien ben je zelf hindoe, en heb je hier heel veel moeite mee. In het hindoeïsme wordt Jezus ook vereerd, en

dat Hij goddelijk is, dat wordt moeiteloos aanvaard. Maar dat Hij de enige is... nee, dat is niet te verkroppen. En dat geldt precies hetzelfde in onze westerse samenleving. Je mag álles zeggen over Jezus, maar níét dat Hij de enige Redder is. Want dan ben je intolerant, dan ben je een fundamentalist, of nog erger, een extremist. Weet je wat het punt is, hier? Het gaat om onderwerping. Dat je door de knieën gaat voor een God die ervoor gekozen heeft om je op déze manier te redden. En niet anders. Nee, op déze manier, via Zijn Zoon. En niet via allerlei wegen, waar Zijn Zoon er dan één van is. Toen Jezus op het punt stond om gevangen genomen te gaan worden, in de Hof van Gethsemane, toen had Hij het zielsbenauwd. Hij stond doodsangsten uit en Hij smeekte zijn Vader: 'Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.' Stel dat God nog tien andere mogelijkheden in de aanbieding had, zou Jezus dit dan hebben moeten lijden? Nee, er wás geen andere mogelijkheid. Dat is voor niet gemakkelijk om te horen: 'Er is maar één weg naar het eeuwige leven, en dat is geloof in Jezus Christus.' De islam is géén weg naar God, het hindoeïsme niet, het boeddhisme niet, noem maar op. Dat is niet gemakkelijk, en het kan weerstand oproepen.

Waarom dan Jezus toch dienen? Om de vrede die Hij geeft

Merk je het, dat Simeon gelijk heeft? Jezus is een 'teken dat tegengesproken zal worden', ook in je eigen hart! Hij wekt weerstand op door Zijn goedheid. Hij wekt weerstand op door Zijn Godheid. Hij wekt weerstand op doordat Hij de enige Verlosser is. Maar waarom zou je Hem dan tóch willen dienen? Waarom zou je dan tóch christen willen zijn, volging van Jezus Christus? Waarom zou je dan toch al je weerstanden opzij willen zetten en voor Hem op de knieën vallen? Weet je waarom? Het staat in diezelfde zin, diezelfde uitspraak van Simeon: 'Zie, dit Kind is bestemd tot val *en opstanding* van velen in Israël...' Jezus kan inderdaad een struikelblok zijn waarover je valt. Maar Hij kan jou ook laten opstaan in een nieuw leven! Hij kan jouw bestaan totaal vernieuwen! Jij kunt uit de dood opstaan, zoals Hij uit de doden is opgestaan. Dan wordt het Pasen, nu al, op het Kerstfeest! 'Dit Kind is bestemd tot val *én opstanding* van velen in Israël...' en ook daarbuiten! Geef nooit op, en blij Jezus dienen! Want Hij is het licht voor de wereld, Hij en niemand anders! Denk aan die woorden uit Johannes 1, die we hoorden aan het begin van de dienst: 'In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.' Al die weerstand tegen Jezus, die gaat het nooit winnen! 'De duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.' Ik vind het zó indrukwekkend, in dat verhaal van Rumana, dat ze schreef: 'In de pauze speel ik in m'n eentje. Ondertussen kijk ik hoe de andere kinderen samen spelen. Daar word ik blij van.' En: 'Ik bid voor mijn klasgenootjes, elke dag.' Als je zó kunt leven – jij wordt genegeerd, maar je kunt er toch van genieten dat de andere kinderen samen spelen, als dát kan, als je niet jaloers wordt en niet bitter en niet haatdragend maar je bent blij voor die andere kinderen en je bidt voor hen – dan heb je zo'n onvoorstelbaar grote innerlijke vrede, dan heb je zo'n ongelooflijke genade in je ziel, zo'n goddelijke grootsheid, dan ben je echt, echt een héél gelukkig mens. Niet voor niets is voor Rumana is het Kerstfeest een geweldig hoogtepunt. Nog een keer het artikel: "Ik heb dan een nieuwe jurk aan", vertelt ze lachend. "Samen met andere christenen komen we bij elkaar in de kerk van mijn vader. Ook mijn zondagsschooljuf is er. We vieren de geboorte van de Here Jezus en krijgen na de dienst taart. Weet je dat ik het kerstverhaal uit Matteüs 1 uit m'n hoofd ken? En in het boek dat ik van jullie heb gehad zag ik een plaatje van de ster!" Hoe alleen Rumana zich elke dag ook voelt, een feest zoals Kerst geeft haar de kracht om door te gaan. Kerst herinnert haar eraan dat ze deel uitmaakt van het Lichaam van Christus. Daarom kan ze met Hem blijven wandelen, zelfs als ze weet dat het gevaarlijk is.' Niets is zó goed als een leven met Jezus. Rumana, negen jaar oud, heeft dat al ten volle ervaren. Jij en ik, het wordt ons door de oude Simeon verkondigd. Bid het daarom maar zingend mee: 'In de nacht gekomen, / onmiskienbaar kind, / kom, doorwaai de bomen, / zachte zuidenwind, / kom in onze dagen, / kom in onze nacht, / laat uw morgen dagen, / kom – de wereld wacht. Amen.'